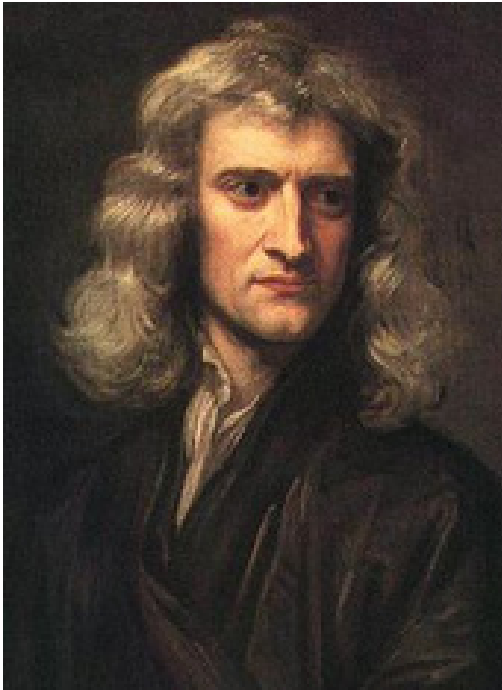

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ;

Η σχέση μας με τη ζωή.

Η ζωή είναι συνδεδεμένη με το νέο, το απροσδόκητο. Κάτι πέρα από τη λογική αλληλουχία όπως εμείς την καταλαβαίνουμε. Καθώς γεννιόμαστε μαθαίνουμε να αναγνωρίζουμε ως περιβάλλον ένα ήδη δομημένο σύστημα που υπόκειται σε αργές συνήθως μεταβολές. Είναι όμως αυτό που γνωρίζουμε και συμφιλιωνόμαστε η πραγματικότητα; Μήπως αυτή η διαδικασία αποδοχής όλων όσων αντιλαμβανόμαστε ως υπαρκτά κρύβει τον κίνδυνο μιας αποξένωσης από τις εξελικτικές διαδικασίες της ζωής;

Ο άνθρωπος στην προσπάθειά του να δημιουργήσει έναν κόσμο ατομικής εξασφάλισης και σταθερότητας αποφεύγει σε μεγάλο βαθμό να επεξεργαστεί με λογικό τρόπο τα γεγονότα και τις πληροφορίες που προκύπτουν από αυτά.

Η κοινωνία οριοθετεί τις ανθρώπινες επιδιώξεις στο επίπεδο της προσωπικής επιτυχίας και αποτυγχάνει να εμπνεύσει τα μέλη της. Ακόμα και μέσα από τις συγγενικές σχέσεις ο άνθρωπος προσλαμβάνει μηχανισμούς εξοικείωσης με το βλαβερό, το φαιδρό και συνήθως το άσκοπο. Κατασκευάζει έναν κόσμο αυταπάτης αποδίδοντας μεγάλη σημασία στις ατομικές βλέψεις αγνοώντας αυτή τη διαρκή παγκόσμια μεταβολή που λαμβάνει χώρα γύρω του, δίπλα του ή και μέσα του.

Τα αποτελέσματα αυτής της ηθελημένης αποστροφής της όρασής του από το συμβαίνον αναγκάζεται να τα διαπιστώσει θέλοντας και μη από τις εξελίξεις που καλείται ν' αντιμετωπίσει και οι οποίες σχετίζονται με το περιβάλλον, τη φτώχεια, την ποταπότητα των ανθρωπίνων σχέσεων. Με τον τρόπο αυτό είναι σα να διαφεύγει ο ίδιος από τις αισθήσεις του και από την καινοτόμο φαντασία, στοιχεία που αποτέλεσαν τα πρωταρχικά εργαλεία αποκάλυψης παγκόσμιων νόμων και συνθηκών μέχρι τώρα.

Ας αναλογιστούμε τη δουλειά που έκαναν σημαντικές φυσιογνωμίες του παρελθόντος. Ο Νεύτωνας, ο Γαλιλαίος πιο πριν, αλλά και τόσοι επιστήμονες ή φιλόσοφοι από την αρχαιότητα διατύπωσαν πλήθος θεωριών και εξήγησαν με επιτυχία τον κόσμο που ζούμε. Οι άνθρωποι αυτοί κατάφεραν από σχεδόν μηδενική βάση, με ελάχιστη γνωσιολογική κληρονομιά να ανακαλύψουν τις **συντεταγμένες των νόμων της ζωής** και να κληροδοτήσουν στην ανθρωπότητα τις βασικές αρχές εξήγησης κάποιων από τα τμήματα που απαρτίζουν τον κόσμο μας.

Τα πιο πάνω δεν αναφέρονται από μια διάθεση θαυμασμού για το παρελθόν η οποία δεν θα μας ήταν χρήσιμη σε αυτό το σημείο. Αποτελούν απλά μια υπενθύμιση πως **η ερμηνεία του κόσμου και η επεξεργασία του με τη λογική και τη φαντασία δεν μπορεί να έχει τελειώσει εδώ**. Ίσως δώσουμε μία λύση στα αδιέξοδα που αντιμετωπίζουμε στην πολιτική, την οικονομία και τη στείρα επιστημονική έρευνα εάν καταφέρουμε να ξαναανοιχτούμε στη ζωή με νέα μάτια και χωρίς φόβο. Πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τις σχέσεις με το περιβάλλον που ζούμε. Εγκαταλείποντας την αλαζονεία της δυνάμεως της γνώσης και παραμένοντας ταπεινοί και ανεπιφύλακτα διαθέσιμοι ν' αντιληφθούμε το καινούργιο το οποίο υπάρχει δίπλα μας, απελευθερωνόμαστε από τα δεσμά του αισθητού. Το αισθητό δεν μπορεί να φυλακίσει το υπάρχον και πρέπει να διευρύνει τα όριά του χωρίς να εγκλωβίζεται στον αυτοθαυμασμό του.

Ανοίγοντας τα μάτια μας ξανά στη ζωή ξαναγεννιόμαστε μέσα σ' αυτή και παραμένουμε ελεύθεροι καταλύοντας τα δεσμά του γνωστού ως δεδομένου και ως τετελεσμένου. Είναι μια διαδικασία νοητικής και ψυχολογικής επανατοποθέτησης η οποία ξανά ανακαλύπτει τη δυναμική της συνείδησης αυξάνοντας τη δυνατότητά μας να κατανοούμε αλλά και να νιώθουμε.

Για να επιτύχουμε αυτή τη νέα κατάσταση χρειάζεται αξιολόγηση από την αρχή όλων όσων θεωρούμε ως δεδομένα και επίμονη αναζήτηση εντός κι εκτός μας όλων των πραγμάτων που μέχρι τώρα αγνοούσαμε παρά την τεράστια σημασία τους. Αυτή η προσέγγιση είναι μια μικρή μεταμόρφωση η οποία θα είναι χρήσιμη για τους άλλους και ένας δρόμος για τη δική μας ευτυχία.

30 Μαρτίου 2009

Θανάσης Μάντης, Πολιτικός Επιστήμονας,
Μέλος της ΜΚΟ ΣΟΛΩΝ
atmandis@hol.gr